

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Balogh Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Magyar Energia Hivatal (1087 Budapest, Köztársaság tér 7., hivatkozási szám: ...) alperes ellen fogyasztói panaszügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi november hó 30. napján kelt 19.K.30.457/2006/6. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.500 (azaz hétezer-ötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Észak-Magyarországi Áramszolgáltató Rt. (a továbbiakban: ÉMÁSZ), mint villamos energia közüzemi engedélyes biztosítja a felperes tulajdonában lévő ingatlanon a villamos energia ellátást. Az ÉMÁSZ ellenőrei 2004. évi január hó 14. napján helyszíni ellenőrzést tartottak a felperesi ingatlanon, melynek során megállapították, hogy a ... gyári számú nappali mérő számlálója áll, de a lakásban mindenhol van energia. A mérő átvizsgálásakor észlelték, hogy a fázisvezeték a nulla kapcsolóba van kötve, és a nullát szakítják meg. A felperes megérkezésekor

felkapcsolt egy kismegszakítót és a számláló elindult. Az ellenőrök megállapították, hogy a ... gyári számú nappali és a ... gyári számú éjszakai mérőórán is idegenek és sérültek a zárpecsétek. A felperes a beavatkozás időpontjára nyilatkozatot nem tett. A helyszínen tapasztaltakat az ellenőrök jegyzőkönyvben rögzítették, melyet a felperes aláírt.

A közüzemi engedélyes 2004. évi március hó 17. napján a felperest - a közüzemi szerződés megszegése miatt - 396.186 forint kötbér megfizetésére hívta fel. E miatt a felperes 2005. évi november hó 17. napján az alpereshez fordult panaszával és állította, hogy a beavatkozásról, így a közüzemi szerződésszegésről tudomással nem bírt. Utalt arra, hogy a mérőórákat utoljára 1992-ben a szolgáltató szakemberei cserélték, így az esetleges hiba nekik róható fel. Állította, hogy a régi ólomzárak sértetlenségét bizonyítani tudja.

Az ÉMÁSZ - alperesi megkeresésre - utalt a helyszíni ellenőrzés során megállapított tényekre és állította, hogy a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény (a továbbiakban: Vet.) 88.§-ának e) és f) pontja szerinti szerződésszegés esete áll fenn, amely miatt a Vet. 89.§-ának (1) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezményt - a kötbér fizetésre kötelezést - jogszerűen alkalmazta. A kötbér tekintetében a követelését 2005. évi december hó 5. napján módosította, leszállítva azt 291.297 forintra.

Az alperes a 2006. évi január hó 6. napján kelt ... számú határozatával a felperes fogyasztói panaszának részben helyt adott és megállapította, hogy a fogyasztói szerződésszegés fennállt, ugyanakkor kötelezte a szolgáltatót, hogy a felperessel szemben támasztott követelését a 2005. évi december hó 5. napján kelt levél szerint módosítsa és azt 291.297 forintban állapítsa meg. A szerződésszegés kapcsán utalt az ellenőrzés során tett megállapításokra, annak a felperes általi elismerésére. A kötbér követelés összegét a módosítás szerint fogadta el.

A felperes keresetében vitatta a szerződésszegés elkövetését. Állította, hogy a hatósági eljárás során is figyelmen kívül maradtak vétlenségét igazoló bizonyítékai (sértetlen pecsétek) és nyilatkozatai. Állította, hogy nem vételezi szabálytalanul az áramot, a helyszíni ellenőrzéskor tapasztalt áramtalanításra műszaki probléma miatt került sor, a jegyzőkönyvben foglaltak elismerése félrevezetése eredménye. Háztartása átlagos fogyasztása mellett érvelt.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, határozata jogszerűségét és megalapozottságát állította. Visszautalt a jegyzőkönyvben rögzített megállapításokra és a szolgáltató módosított követelésére. A szerződésszegést a Vet. 88.§-ának e) és f) pontja alapján megállapíthatónak, és a szolgáltató követelését a Vet. végrehajtására kiadott 180/2002. (VIII:23.) Korm. rendelet 17.§-ának (2) bekezdése és az ÉMÁSZ közüzemi üzletszabályzata 8.4.2.2. pontja alapján jogszerűnek találta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdése alapján. Rámutatott arra, hogy a Vet. 88.§-ának e) és f) pontja szerinti szerződésszegés megvalósul a fogyasztó részéről, ha a fogyasztásmérő berendezést bármilyen

okból, bárki részéről külső behatás éri, mely megteremti a lehetőségét annak, hogy a mérőóra ne a valós fogyasztást mérje, és a villamos energia vételezése így módon valósul meg. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokkal igazoltnak találta, hogy a mérőóra megkerülésével történt a villamos energia vételezése. A zárópecsétet idegen jellegét is igazoltnak találta. Mindkét esetben a jegyzőkönyvi megállapításokra utalt. Irrelevánsnak találta a felperes tudattartalmát, és kiemelte, hogy a szerződésszegés megállapításához nem szükséges a személyes és közvetlen beavatkozás. Az ügy megítélése szempontjából a felperesi háztartás áramfogyasztás mennyiségének sem tulajdonított jelentőséget. A jegyzőkönyv aláírását és a végnyilatkozat felperesi megtételét úgy értékelte, hogy az abban foglaltak a valóságnak megfeleltek. A rögzített tények utóbb történő vitatására ez okból lehetőséget nem látott. Az alperesi határozatot mindezek alapján ténybelileg és jogilag is megalapozottnak találta.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és kereseti kérelme szerint a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Az ítéletet megalapozatlannak találta és állította, hogy az elsőfokú bíróság a nem valós tényekből téves jogi következtetéseket vont le. Fellebbezési kérelmének alátámasztásaként az elsőfokú eljárásban előadottakat tartotta fenn.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, fenntartva az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és megállapította, hogy a feltárt tényállás a perbeli adatokkal alátámasztott, míg a megállapított tényekből levont jogi következtetés összhangban áll a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel. A felperes fellebbezésében olyan tényre, körülményre nem hivatkozott, mely az elsőfokú ítélet megváltoztatását eredményezné.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti megállapításaival maradéktalanul egyet értett, azt megismételni nem kívánja.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel és az elsőfokú bíróság döntésének alátámasztásaként kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy a felperes több esetben (pl. a 2004. évi március hó 5. napján felvett jegyzőkönyvben is) - ugyan saját felelősségének kizárásával - elismerte a szerződésszegés tényét, azaz a szabálytalan áramvételezés fennálltát. Mint ahogy erre az elsőfokú bíróság is rámutatott, a szabálytalan áramvételezés lényege az, hogy a fogyasztásmérő befolyásolásával, vagy megkerülésével történik az áramvételezés, aminek következménye, hogy a fogyasztó nem a tényleges fogyasztása után fizet. Ennek a szabálytalan áramvételezésnek egyértelmű bizonyítékaul szolgál a helyszíni ellenőrzéskor felvett jegyzőkönyv, mely pontosan rögzíti a tényeket.

A Vet. felelősségi rendszerét is helytállóan értelmezte az elsőfokú bíróság, amikor kimondta, hogy a felperes felelőssége a szerződésszegésért akkor is fennáll, ha

nem ő, hanem más személy - akár tudtával, akár anélkül - végezte el a beavatkozást.

A másodfokú bíróság tévesnek találta a felperes azon álláspontját, hogy az alperes és az elsőfokú bíróság sem tárta fel a tényeket és bizonyítékait, nyilatkozatait ne vette volna figyelembe. Ezzel szemben mind a közigazgatási, mind a peres eljárás során sor került a rendelkezésre álló bizonyítékok és nyilatkozatok értékelésére, ütköztetésére, azaz mérlegelésére, melyből az alperes és az elsőfokú bíróság is ugyanazt a következtetést vont le. Ezen értékeléssel és mérlegeléssel a másodfokú bíróság is egyet értett, figyelemmel arra, hogy azt a megállapított tények alátámasztották. Különös figyelemmel arra, hogy a szerződésszegés ténye tekintetében a felperes is elismerésben volt, míg az eljárás későbbi szakaszában adott magyarázatok ezeket alappal nem cáfolhatták. A zárópecsétek sértetlenségének és utóbb való bemutatásának relevanciája sem lehet, hiszen azok tényleges származási helyét több év távlatából beazonosítani nem lehet. Ezt a tényt a felperesnek a helyszíni jegyzőkönyv felvételekor kellett volna rögzíttetnie, ennek elmaradása döntő jelentőségű.

Mindezen túlmenően a zárópecsétek önmagukban nem igazolják a felperes azon állítását, hogy a szabálytalanság az 1992-ben, a szolgáltató szakemberei által elvégzett munka során történt. Azon túlmenően, hogy ez a szolgáltató munkatársai számára tilalmazott, ésszerűen nem is magyarázható, különösen felperesi akarat hiányában.

Ennek megfelelően a másodfokú bíróság is egyet értett azzal, hogy a felperes a Vet. 88.§-ának e) és f) pontja szerinti szerződésszegést követett el, melynek jogszerű következménye a Vet. 89.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján a kötbér fizetése.

Figyelemmel arra, hogy a felperes a kötbér összegét külön nem kifogásolta, a másodfokú bíróság sem foglalkozhatott annakösszegezésével, ugyanakkor a jogalap tekintetében az alperesi határozatot és ez okból a felperesi keresetet elutasító elsőfokú ítéletet jogszerűnek találta.

Ezért a másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségei megfizetésére, míg a fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján kötelezett.

Budapest, 2008. évi június hó 19. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Tóth Kincső** s.k. előadó bíró, **dr. Bacsá Andrea** s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági írnok